

Nr 16.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående användande av ett till anläggning av en statens fiskodlingsanstalt vid Motala anvisat anslag till anläggning av en dylik anstalt vid Borenhult; given Stockholms slott den 17 december 1915.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att det av riksdagen på extra stat för år 1913 anvisade anslag av 28,000 kronor till anläggning av en statens fiskodlingsanstalt vid Motala må användas till anläggning av en dylik anstalt utan hinder därav, att densamma förlägges vid Borenhult.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.*Johan Beck-Friis.*

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17
december 1915.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet friherre Beck-Friis anförde:

På Kungl. Maj:ts förslag har riksdagen år 1912 dels medgivit, att det till kronolägenheterna Motala kungsfiske nr 26 och Motala herrekvarn nr 27 i Motala socken av Östergötlands län för det dåvarande hörande fiskevatten finge från och med den 1 januari 1913 enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser disponeras för en statens fiskodlingsanstalt vid Motala, dels ock till anläggning av en sådan fiskodlingsanstalt på extra stat för år 1913 anvisat ett anslag av 28,000 kronor med rätt för Kungl. Maj:t att låta utav nämnda belopp förskottsvis under år 1912 av tillgängliga medel utanordna vad som kunde finnas erforderligt.

Enligt den i detta ärende lämnade utredningen var det ämnat, att anstalten skulle förläggas å ett arrenderat område av den Göta kanal-

bolag tillhöriga egendomen Hårstorp invid Motala ström helt nära staden Motala. Beslutet gällde också en fiskodlingsanstalt »vid Motala». Det har emellertid sedermera visat sig vara olämpligt att förlägga den beslutade anstalten till den år 1912 angivna platsen samt att den i stället bör komma till stånd å en plats alldeles invid Borenhult. Då härigenom den förutsättning, under vilken riksdagen år 1912 beviljade ovannämnda anslag, skulle bortfalla, torde samma anslag icke kunna utan riksdagens medgivande användas till anstaltens anläggande å sistnämnda plats. Ett sådant medgivande torde därför nu böra utverkas.

Beträffande den behandling ärendet undergått, sedan 1912 års riksdagsbeslut fattades, anhåller jag få erinra om och meddela följande.

Den 10 juni 1912 föreskrev Kungl. Maj:t, att det till ovannämnda kronolägenheter hörande fiskevattnet skulle från och med den 1 januari 1913 tillsvidare disponeras av lantbruksstyrelsen för att skötas i sammanhang med den beslutade fiskodlingsanstalten, och bemyndigade tillika lantbruksstyrelsen att träffa överenskommelse med vederbörande om upplåtelse för en tid av högst 50 år av ett område vid Hårstorp om 2,000 kvadratmeter mot tomtavgift av 4 öre för kvadratmeter, såsom styrelsen förut föreslagit.

I skrivelse den 15 januari 1913 meddelade därpå lantbruksstyrelsen, att på grund av markens delvis sumpiga beskaffenhet en viss förändring i områdets gränser och omfattning vore önskvärd, varom preliminärt avtal träffats med kanalbolaget, samt överlämnade ritningar till anstaltens byggnader och hemställde, att Kungl. Maj:t måtte fatta vissa beslut, åsyftande anstaltens anläggande. Sedan överintendentensämbetet i utlåtande den 4 februari 1913 förklarat sig ej hava någon erinran mot ritningarna, blev detta ärende vilande, enär frågan under tiden syntes hava kommit i förändrat läge.

I november år 1912 hade nämligen till Kungl. Maj:t ingivits en skrivelse från Motala ströms kraftaktiebolag m. fl. vattenägare i Motala ström mellan Vättern och Boren, däri framhållits, att, om en på dagordningen stående fråga angående sammanslagning av vattenfallen å nämnda sträcka av strömmen kunde bringas till verkställighet, platsen för anstalten vid Hårstorp troligen skulle dräckas och alltså en ganska dyrbar förflyttning av anstalten bliva nödvändig. Det syntes därför vara klokt att redan från början förlägga anstalten på en sådan plats, att den ej vore till hinder för en dylik sammanslagning, och föresloges härtill den s. k. sågplatsen vid Duvedal nedanför Motala verkstad, där kronan ägde jordområde.

Lantbruksstyrelsen yttrade sig häröver den 4 januari 1913 och

anförde, att frågan om fallens samlande på en hand ännu befunne sig blott i ett förberedande skede och att den för planens genomförande nödvändiga överenskommelsen angående begagnande av statens andel i vattenfallen icke syntes kunna åstadkommas under den närmaste tiden. Under dessa förhållanden syntes ej tillräckligt skäl föreligga att frångå planen att förlägga anstalten till Hårstorp. Ifall en fullständig reglering av fallen och forsarna uti ifrågavarande del av Motala ström eller utbyggande av hela fallhöjden en gång i framtiden komme till stånd, kunde det inträffa, ej blott att laxfisket därstädes i det närmaste förstördes utan ock att odling av lax vid Motala skulle förlora sin betydelse. Styrelsen hemställde därför, att vattenägarnas framställning icke måtte föranleda någon åtgärd.

Vattenfallsstyrelsen ansåg däremot i utlåtande den 17 januari 1913, att staten om möjligt borde undvika att vidtaga åtgärder, som kunde ytterligare försvåra eller fördyra utnyttjandet av vattenkraften i Motala ström mellan Vättern och Boren. Ett sådant utnyttjande skulle nämligen otvivelaktigt kunna lända den kringliggande orten till fördel, vilket också framhållits bland annat av Östergötlands läns hushållningssällskap, samt även gagna staten såsom delägare i vattenkraften. Då därjämte den föreslagna anstalten syntes kunna utan större olägenhet för densamma förläggas å annan plats, hemställde styrelsen, att den ej måtte förläggas till Hårstorp utan på annan plats på sådant sätt, att den ej fördyrade eller försvårade utnyttjandet av vattenkraften i strömmen.

Med anledning härav anbefalldes lantbruksstyrelsen att åstadkomma ytterligare utredning i fråga om annan plats för anstalten samt kostnader m. m.

Under det lantbruksstyrelsen hade detta ärende under behandling, beslöt Kungl. Maj:t den 23 oktober 1914 på civildepartementets fördragning, att förenämnda kronolägenheter Motala kungsfiske nr 26 och Motala herrekvarn nr 27 med allt vad till lägenheterna hörde skulle jämte andra kronans fastigheter i denna trakt från och med samma dag överflyttas till vattenfallsstyrelsens förvaltning. Det genom 1912 års riksdagsbeslut åsyftade disponerandet av dessa lägenheters fiskevatten för fiskodlingsanstaltens räkning ansågs sålunda böra ge vika för vattenkraftsindustriens större intressen. Emellertid blevo även fiskodlingsanstaltens behov i viss mån tillgodosedda. Sedan Kungl. Maj:t den 28 november 1914 fastställt viss sträckning för Motala-Fornåsa järnväg närmast Motala och därvid uppställt vissa villkor, utarrenderade vattenfallsstyrelsen till innehavaren av koncessionen å nyssnämnda järnväg, Mellersta Östergötlands järnvägsaktiebolag, för tiden till den 1 januari

1918 fiskerätten till nämnda bägge kronolägenheter mot skyldighet, bland annat, att såsom årligt arrende kostnadsfritt tillhandahålla statens fiskodlingsanstalt vid Motala ström 300,000 väl befruktade, av lantbruksstyrelsen godkända ägg av vätterlaxöring eller lämna lantbruksstyrelsen ersättning därför med 8 kronor för varje tusental icke levererade ägg, dock att, därest genom sammanslagning av fallen i Motala ström eller av annan orsak laxfisket i strömmen och den närmast ovanför belägna delen av Vättern bleve i sådan grad förstört, att det därefter bleve omöjligt att anskaffa avelslax från detta fiskevatten, bolagets ifrågasvarande skyldighet skulle upphöra. I sammanhang härmed stadgades, att, intill dess nämnda fiskodlingsanstalt vid Motala vore färdig och behövde laxron, det årliga arrendet skulle utgöra 1,000 kronor och inbetalas till vattenfallsstyrelsen.

På grund av ovanberörda befallning om förnyad utredning lät lantbruksstyrelsen fiskeriingenjören C. Schmidt verkställa undersökning. Denne föreslog, förutom Härstorp, tre alternativa platser: vid förenämnda sågplats vid Duvedal; vid kanalens norra sida, där Motala stads kloak ledes under kanalen; samt vid Borenhult mellan kanalen och Motala ströms utlopp i Boren. Efter jämförelse mellan dessa platser förordade Schmidt den sistnämnda, vilken ensam erbjöde tillräckligt utrymme såväl för anstaltens byggnader som för anläggning av dammar. Marken tillhör Göta kanalbolag men är utarrenderad till Motala verkstad.

I utlåtande den 10 maj 1915 har lantbruksstyrelsen nu anfört huvudsakligen följande.

Ifrågasvarande fiskodlingsanstalts ändamål skulle vara att där odla Vätterns laxöring, röding, sik och siklöja samt att lämna praktisk undervisning i odling av våra inhemska höstlekande fiskar för utsättning till större mängder i våra sjöar och vattendrag. På grund av den erfarenhet, som vunnits såväl i Sverige som i utlandet, hade man på senare tider alltmer börjat vid inplantering av fisk i naturliga sjöar och vattendrag, i stället för spätt fiskyngel, utsätta äldre årgångar, nämligen ett år gammal eller ännu hellre två år gammal fisk, varigenom betydligt säkrare resultat kunde erhållas. För att hava tillgång till dylik ett- eller tvåårig »sättfisk», måste fiskynglet uppfodas i dammar. Ett nödvändigt tillbehör till en nutida fiskodlingsanstalt, isynnerhet om denna tillika skulle tjäna undervisningsändamål, vore därför dammar eller bassänger, i vilka fiskynglet kunde uppfodas till önskad storlek. Av de olika platser, som av fiskeriingenjören Schmidt föreslagits för ändamålet, uppfyllde endast platserna vid Härstorp och Borenhult sistnämnda villkor. På de övriga platserna kunde dammar icke anläggas på grund

av antingen bristande utrymme eller olämpliga terrängförhållanden. Av nyssnämnda två platser vore Hårstorp beläget närmare till kungsfisket och Vättern, därifrån den befruktade fiskrommen skulle hämtas, varför denna plats hittills förordats av lantbruksstyrelsen. Då emellertid, på grund av den ifrågasatta sammanslagningen av vattenfallen i Motala ström, en vid Hårstorp anlagd fiskodlingsanstalts framtida bestånd måste anses vara hotat, hade lantbruksstyrelsen tagit i närmare övervägande möjligheterna för anstaltens förläggande till Borenhult och därvid funnit, att sistnämnda plats vore för ändamålet fullt lämplig.

Innan lantbruksstyrelsen ansåge sig kunna förorda fiskodlingsanstaltens förläggande till sistnämnda plats, hade styrelsen dock först velat hos vattenfallsstyrelsen förhöra sig, dels huruvida en sammanslagning av fallen i Motala ström å sträckan mellan Vättern och Boren vore att emotse under den närmaste tiden, dels ock huruvida denna styrelse hade något att erinra mot den av riksdagen beslutade fiskodlingsanstaltens förläggande till nu ifrågavarande plats.

Till svar härå hade vattenfallsstyrelsen meddelat bland annat att, enligt vad styrelsen hade sig bekant, undersökningar och förberedelser för sammanslagning av vattenfall i Motala ström fortfarande påginge, och att styrelsen icke ville avstyrka fiskodlingsanstaltens förläggande å berörda ställe vid Motala ströms utflöde i sjön Boren.

De underhandlingar, som lantbruksstyrelsen fört med Göta kanal-direktion angående arrendering av nödig mark för den ifrågavarande fiskodlingsanstalten, hade lett till uppgörande av ett av direktionen den 27 april 1915 godkänt förslag till arrendekontrakt, enligt vilket för en tid av 50 år till lantbruksstyrelsen utarrenderades ett område vid Borenhult för 200 kronor om året under de första tio åren, därefter 400 kronor årligen under tio år och slutligen 600 kronor årligen under de sista trettio åren, med rätt att för anstalten avleda 10 sekundliter vatten från kanalen.

Då uti Kungl. Maj:ts brev den 23 oktober 1914 angående kungsfiskets överförande från lantbruksstyrelsen till vattenfallsstyrelsen även funnes bestämt, att fiskodlingsanstalten vid en eventuell sammanslagning av fallen i Motala ström skulle erhålla 500 sekundliter vatten, komme dammarnas behov av vatten att efter ifrågavarande sammanslagning bliva fullt tillgodosett. För de dammar, som vore avsedda att först inrättas, ansåges det vatten komma att räcka, som enligt avtalet med Göta kanaldirektion kunde erhållas från kanalen. Skulle pumpning av vatten under någon kortare tid bliva behöflig, borde kostnaden härför icke bliva stor.

Den sammanlagda kostnaden för kläckningshuset och bostadsbyggnaden skulle enligt fiskeriingenjörens nu föreliggande förslag uppgå till 29,000 kronor och således med 1,000 kronor överstiga det för fiskodlingsanstalten vid Hårstorp beviljade anslaget. Av infordrade anbud framginge emellertid, att det för fiskodlingsanstalten vid Hårstorp beviljade anslaget, 28,000 kronor, icke skulle behöva överskridas, i händelse vissa av lantbruksstyrelsen föreslagna förändringar beträffande byggnadernas anordning godkändes.

Då det skulle vara till stor nytta för det med anstalten avsedda ändamålet, om vid densamma kunde inrättas några dammar eller bassänger för fiskynglets uppfödande under ett eller två år, vore det önskligt, att eventuellt överblivna medel av anslaget finge användas till anläggning av dammar och andra för fiskodlingen behövliga anordningar.

De årliga driftkostnaderna för en fiskodlingsanstalt vid Hårstorp hade av lantbruksstyrelsen i dess skrivelse den 26 oktober 1910 beräknats till följande belopp:

föreståndaren.....	kronor 2,000:—
underhåll av bostad	» 150:—
underhåll av fiskodlingsanstalt och inventarier.....	» 650:—
jordarrende	» 100:—
diverse mindre utgifter	» 50:—

Summa kronor 2,950:—

Denna beräkning måste nu undergå vissa jämkningar. Sålunda hade fiskeriingenjören beräknat för underhåll av byggnader, materiel m. m. en summa av 840 kronor, varjämte till ökade transportkostnader upptagits 120 kronor. Då vidare enligt ovan åberopade förslag till arrendekontrakt tomthyran skulle under de tio första åren utgå med 200 kronor, måste den härtill upptagna summan ökas med 100 kronor.

Genom ovan omförmälda bestämmelse vid utarrenderingen av förenämnda kronolägenheter fiskerätt hade anskaffandet av befruktad laxrom till fiskodlingsanstalten blivit till en väsentlig del säkerställd utan någon särskild avgift för densamma. Enligt styrelsens nu framställda ändringsförslag skulle anstalten komma att rymma 1 à 2 miljoner lax- och rödingägg och omkring 10 miljoner ägg av sik och siklöja. Huruvida det skulle bli möjligt att efter fallens i Motala ström sammanslagning erhålla någon laxrom, vore det dock omöjligt att förutsäga. I alla fall måste anskaffandet av laxrom utöver de 300,000 ägg, som Mellersta Östergötlands järnvägsaktiebolag förbundit sig att leverera, bli förenat med utgifter, vilka torde kunna beräknas till omkring 4 kronor för

1,000 laxägg. Om sammanslagningen av fallen i Motala ström komme till stånd och laxfisket i strömmen därigenom bleve så förstört, att anskaffandet av avelslax omöjliggjordes, komme huvudvikten av arbetet vid ifrågavarande fiskodlingsanstalt att ligga på odling av vätterröding, sik och siklöja. I anseende till de stora mängder rom av dessa fiskslag, som måste anskaffas för att av anstalten draga den största möjliga nytta, nämligen minst 1 miljon rödingägg och 10 miljoner ägg av sik och siklöja, bleve det nödvändigt att för rommens anskaffande anlita sjöns fiskare. För anskaffande av såväl lax- som röding-, sik- och siklöjeägg till fiskodlingsanstalten vid Borenhult skulle under det första året behövas sammanlagt 1,000 kronor. Att lantbruksstyrelsen tidigare icke upptagit några utgifter för anskaffande av dylik rom, hade berott därpå, att styrelsen dels förutsatt, att kronans ovanberörda laxfisken i Motala ström skulle komma att disponeras av styrelsen, och dels därpå att dessa fisken tidigare avkastat betydligt mera än nu, sedan Motala—Fornåsa järnväg, som förstört det förnämsta laxnotvarpet, blivit byggd.

Då vidare till handräckning, anställande av smärre försök m. m. borde för anstalten finnas tillgängligt ett ytterligare belopp av 340 kronor, skulle anstaltens utgiftsstat för det första året komma att upptaga följande poster:

föreståndaren	kronor 2,000: —
underhåll av byggnader, materiel m. m.	» 840: —
transportkostnader	» 120: —
tomthyra	» 200: —
anskaffande av fiskrom	» 1,000: —
handräckning, anställande av smärre försök m. m.	» 340: —

Summa kronor 4,500: —

Såsom syntes överstege denna stat med 1,550 kronor den av lantbruksstyrelsen i dess framställning den 26 oktober 1910 uppgjorda beräkningen. Dessutom hade lantbruksstyrelsen i åberopade framställning beräknat, att anstalten skulle hava en årlig inkomst av 850 kronor genom försäljning av yngel och rom. En dylik försäljning ansåge sig lantbruksstyrelsen icke för närvarande kunna förorda, *dels* emedan utplantering av yngel av fiskslag från Vättern till andra vatten hittills endast i undantagsfall givit något resultat, och *dels* emedan försäljning av fiskyngel till andra vatten alltid måste i någon mån ske på bekostnad av fisket i Vättern och Motala ström, därifrån rommen skulle tagas. Hela den ovan beräknade utgiftsstaten, uppgående till 4,500 kronor, syntes därför böra bestridas av statsmedel. Då emellertid Mellersta Östergöt-

lands järnvägsaktiebolag hade att, intill dess statens fiskodlingsanstalt vid Motala vore färdig och behövde laxrom, till vattenfallsstyrelsen erlægga ett årligt arrende av 1,000 kronor, syntes detta arrendebelopp lämpligen böra få användas till bestridande av fiskodlingsanstaltens utgifter, helst som vid beslutet om upprättande av här ifrågavarande fiskodlingsanstalt förutsatts, att omförmälda fiskevatten skulle disponeras av fiskodlingsanstalten.

I utlåtande den 19 augusti 1915 har därefter vattenfallsstyrelsen förklarat sig icke hava något att erinra mot, att ifrågavarande fiskodlingsanstalt med tillhörande anläggningar förlades till Borensnult och utfördes i huvudsaklig överensstämmelse med de av fiskeriingenjören Schmidt uppgjorda ritningar. Vad däremot anginge lantbruksstyrelsens hemställan, att de arrendemedel för laxfiske i Motala ström, som av vattenfallsstyrelsen uppbures enligt kontraktet med omförmälda järnvägsaktiebolag, skulle överlämnas till lantbruksstyrelsen att användas för fiskodlingsanstaltens drift, ville vattenfallsstyrelsen framhålla, att ett sådant förfaringssätt, såvitt styrelsen kunde finna, strede mot de principer, som numera tillämpades i fråga om riksstatens uppställning och redovisning. Enligt dessa principer skulle nämligen bruttoinkomsterna av det i statens affärsdrivande verk nedlagda kapitalet, minskade med vederbörande verks egna driftkostnader, redovisas såsom inkomster för statsregleringen, under det att kostnaderna för andra statens verk skulle bestridas av anslag, som anvisats under rubriken »verkliga utgifter». Laxfiskena till lägenheterna Motala kungsfiske nr 26 och Motala herrekvarn nr 27 inginge numera i det av statens vattenfallsverk disponerade kapitalet, vars avkastning skulle särskilt för sig redovisas. Det vore vidare att märka, att kontant arrendeavgift för ifrågavarande laxfisken blott skulle erläggas för tiden före fiskodlingsanstaltens färdigställande, men att några driftkostnader för fiskodlingsanstalten icke, såsom lantbruksstyrelsen beräknat, torde ifrågakomma under nämnda tid, åtminstone icke de kostnader, som av lantbruksstyrelsen upptagits för underhåll av byggnader, materiel m. m. På grund av det anförda funne sig därför vattenfallsstyrelsen icke kunna tillstyrka bifall till lantbruksstyrelsens hemställan om erhållande av omförmälda arrendemedel.

Statskontoret har i utlåtande den 23 oktober 1915 dels framhållit, att anslaget användning till en vid Borensnult förlagd fiskodlingsanstalt torde förutsätta riksdagens medgivande, dels avstyrkt lantbruksstyrelsens förslag att förberörda arrendemedel skulle få användas för fiskodlingsanstaltens driftkostnader.

På grund av vad i ärendet numera förekommit synes mig tanken att förlägga ifrågavarande fiskodlingsanstalt vid Hårstorp böra övergivas. Själva planen att inrätta en dylik anstalt vid ifrågavarande del av Motala ström synes mig dock fortfarande väl förtjänt att realiseras. Även om framdeles till följd av vattenfallens sammanslagning och utbyggande fisket efter vätterlaxöring i strömmen skulle skadas eller till och med förstöras, har, såsom lantbruksstyrelsen framhållit, anstalten betydelsefulla uppgifter i fråga om odling av röding, sik och siklöja, vartill kommer den undervisningsverksamhet, som skulle bedrivas därstädes.

Beträffande förändrad plats för anstalten synes mig det föreslagna området vid Borensnult vara den ojämförligt bästa av de föreslagna, ehuru väl dess mera avlägsna läge från Vättern onekligen är en olägenhet. Såsom av infordrade anbud framgår, kan det beräknas, att anstaltens anläggning å denna plats skall kunna ske inom ramen av det år 1912 av riksdagen beviljade anslaget. Att, såsom lantbruksstyrelsen förordat, eventuellt överskott å detta anslag må kunna användas till anläggning av dammar och andra för fiskodlingen behövliga anordningar, synes mig icke böra möta något hinder, naturligtvis under förutsättning att dessa dammar och anläggningar anordnas i förbindelse med denna anstalt och för dess behov, så att de kunna anses utgöra en integrerande del av densamma.

På sätt lantbruksstyrelsens utredning visar, komma de årliga driftkostnaderna för anstalten att överstiga den år 1912 till allenast 2,100 kronor netto beräknade summan och uppgå till 4,500 kronor. Anledningarna härtill äro huvudsakligen nödvändigheten att genom inköp anskaffa fiskrom, sedan kronolägenheternas fiskerätt ej längre disponeras för anstaltens behov, samt uteblivandet åtminstone tillsvidare av inkomst genom försäljning av fiskyngel och rom. Dessa driftkostnader torde därför böra gäldas medelst direkta statsmedel och utgå från den till Kungl. Maj:ts förfogande ställda delen av anslaget till fiskerinäringens understöd. Detta anslag tarvar på grund härav förhöjning. Det har emellertid redan förut visat sig vara väl knappt tilltaget, vadan ökningen torde böra bliva något större än som motiveras endast av denna fiskodlingsanstalts behov. Med sådan ökning torde dock kunna anstå till ett senare år och nödigt anslag till anstaltens driftkostnader under första tiden av Kungl. Maj:t anvisas från andra tillgängliga medel.

Då jag i likhet med statskontoret anser riksdagens medgivande erforderligt för att det år 1912 beviljade anslaget må kunna användas till fiskodlingsanstalten, om den förlägges vid Borensnult, får jag nu hem-

ställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen medgiva,

att det av riksdagen på extra stat för år 1913 anvisade anslag av 28,000 kronor till anläggning av en statens fiskodlingsanstalt vid Motala må användas till anläggning av en dylik anstalt utan hinder därav, att densamma förlägges vid Borenhult.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga . . . vid detta protokoll utvisar, skulle avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Lekander.